

Con đường xưa em đi.

Châu Kỳ & Hồ Đình Phương

Con đường xưa em đi vàng lên mái tóc thể ngộ hồn dâng tái
tê Anh làm thơ Vu qui khách qua đường lắng nghe chuyện tình ta đã
ghi Nhưng mùa trăng Vu qui vì mùa gió không về chiến trường anh bước
đi Có nàng hoen đôi mi ngóng theo đường vắng hoe hỏi còn ai cố
tri Em ơi nhìn gió lên khơi lòng có trông với một người xa cuối
trời Nơi đây phiến gác canh dài e ấp đôi lời mình còn nhớ thương hoài Em
ơi màu áo phong sương mình ước huy hoàng được bàn tay chính nàng Dâng
hoa dâng hết ân tình tình đến bao giờ hỏi đường xưa mà nhớ Con đường xưa em
đi thời gian có quên gì đá mòn kia vẫn ghi Ghi một đêm trăng
thanh quán bên đường vắng tanh chỉ còn em với anh.